

Aleksis K.

Pupo

Jos on Suomen ulkopoliittinen linja sekaisin kuin Halosen eväät, vielä sekaisempaa on pukeutumispoliittinen linja, pupo. Linnan juhlat ovat jo ovella, mutta valtakunnassa on käynnissä täysi rähinä siitä, miten sinne pitäisi pukeutua. Naisväki lienee jo aivan hysteeristä, sillä räätäilille olisi pitänyt jo ajat sitten toimittaa strategiset mitat, mutta kun ei tule selvää siitä, pitääkö Linnaan pukeutua hienosti vai vähemmän hienosti. Ja mikä ylipäätään on hienoa tai vähemmän hienoa?

Ehkä pieni rauhoituksen sana on paikallaan, näin kuluttajan näkökulmasta. Me, televisionkatselijathan olemme Linnan juhlijoiden ylivoimaisesti merkittävin kuluttajaryhmä. Me omissa verkkopaidoissamme loppujen lopuksi päätämme, kuka on pukeutunut kelvollisesti, kuka ei. Tässä äänestyksessä Linnan juhlijoilla itsellään on vain yksi ääni kullakin – presidentilläkin. Välttämättä heillä ei ole edes sitä, sillä juhlissa on niin hirvittävä tungos, ettei siellä näe kaikkia vieraita, kuten televisiossa. Sitä paitsi jokaisella on täysi työ yrittää itse näyttää siedettävältä; ei siinä ehdi muiden pukeutumista arvostella.

Yleisohjeena naisille voi sanoa, että ottakaa oppia miehistä. He kaikki pukeutuvat jokseenkin samalla tavalla, frakkiin tai tummaan pukuun. Vain aniharvoin heidän asustaan nousee mitään kohua. Kannattaa siis vakavasti harkita, että myös daameille kehitetään yhtenäinen univormu, vaikkapa siisti pitkä pellavahame, jonka helman korkeus lattiasta on 5–8 cm, kaula-aukko pyöreä ja läpimitaltaan 38 cm, miehusta maltillisesti brodeerattu ja vyötärö päärmätty tai silleen. Väriltään kolttu vaihtelisi vuosittain, mutta olisi samana vuonna kaikilla samanvärinen, siis esimerkiksi tänä vuonna sininen, ensi vuonna keltainen, seuraavana lila ja niin edelleen.

Yhtenäinen pukeutuminen asettaisi kaikki naiset niin sanotusti samalle viivalla, yhdenvertaisiin kilpailuasetelmiin, kuten EU:n direktiivitkin määräävät. Eihän formulakisoissa-kaan saa käyttää erilaisia autoja. Voittajat ja häviäjät erottuisivat pelkän sisäisen kauneuden ja pätevyuden perusteella, kuten missikisoissakin.

Missikisoista voidaan ottaa oppia muutenkin, jos aivan yhtenäinen univormu tuntuu liian yksitoikkoiselta: ruvetaan järjestämään Linnan juhliin monta kierrosta. Alkuillasta vieraat tulevat Mariankadun puolelta arkivaatteissaan, kiertävät takakautta ulos, vaihtavat vaatteet varta vasten rakenne- tuissa pukusuojissa ja tulevat uudelleen saunatakissa. Sitten mennään ulos Linnan etupuolen sivuovesta, sonnustaudutaan pyhäpukuihin ja sitten taas kerran sisään, nyt Esplanadin puolelta.

Tällainen protokolla on reilu, sillä jos joku sattuu mokamaan arkipukukierroksella, hänellä on mahdollisuus korjata tilanne saunatakissa tai juhlapuvussa. Televisio- katsojien nautinto kolminkertaistuu, lehdillä riittää kerrottava seuraaviin juhliin saakka ja muotiguruja työllistyy nykyiseen verrattuna kolminkertainen määrä.

Myös Yleisradiolle pukukierrokset kannattavat, sillä kun vuoden suosituinta ohjelma tulee kolminkertaisena, myös lupamaksut voidaan kolminkertaistaa. Sillä rahalla Ylelle saataisiin kenties pätevä toimitusjohtaja ja lisää vakoilulaitteita, joilla voidaan paljastaa lupamaksulintsareita.